

MISSA DE LA CENA DEL SENYOR
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
29 DE MARÇ DE 2018
Ex 12, 1-8.11-14; 1C 11, 23-26; Jo 13, 1-15

Estimats germans i germanes:

A la primera lectura llegíem que Déu deia a Moisès: preneu un *anyell*, degolleu-lo, amb la seva sang marqueu les cases i després menjeu-lo. Feia referència a la primera celebració de la Pasqua jueva, que és l'anticipació de la Pasqua cristiana, que avui comencem a celebrar commemorant la institució de l'Eucaristia. El poble d'Israel, amb l'àpat de l'*anyell*, recorda any rere any l'alliberament d'Egipte, quan la mort passà de llarg de les cases dels hebreus que havien estat marcades amb la sang de l'*anyell* i el poble sortí de l'esclavatge d'Egipte.

La figura de l'*anyell* ha passat a la litúrgia cristiana. A l'inici mateix d'aquesta celebració, quan hem cantat el "Glòria", hem invocat Jesucrist com a "*Anyell* de Déu, Fill del Pare", que lleva "el pecat del món". Una expressió que tornarem a trobar abans de la comunió, quan, mostrant el Pa eucarístic i el calze, repetirem les paraules de Joan Baptista donant testimoni de Jesús a l'inici del seu ministeri: *mireu l'Anyell de Déu, mireu el qui lleva el pecat del món* (Jo 1, 22). I hi afegirem: "feliços els convidats a la seva taula".

Sí. Feliços els convidats a la taula de l'*Anyell*! Us invito a aturar-nos una mica en aquesta expressió que prové del judaisme bíblic i que sant Pau aplica a Jesucrist quan diu: *Crist, el nostre Anyell pasqual, ha estat immolat* (1C 5, 7). La taula de l'*Anyell de Déu* és, doncs, en la Nova Aliança, en la vida de l'Església, la taula de l'Eucaristia.

Jesucrist és l'*Anyell de Déu*. Amb aquest títol recordem la figura de l'*anyell* del qual parlava la primera lectura. Aquell *anyell* que amb la seva sang alliberava de la mort i que amb la seva carn alimentava el poble en iniciar el camí, per enfortir-lo en la ruta vers la terra promesa. Però aquest títol d'*anyell* ens porta, també, al text del profeta Isaïes que parla del Servent sofrent de Déu. És un text que llegirem demà com a profecia de la passió de Jesús; diu: *quan era maltractat, ell s'humiliava i no obria la boca, com un anyell conduït a matar* (Is 53, 7), perquè *ell ha portat damunt seu els pecats de tots i ha intercedit per les seves infidelitats* (Is 53, 12). Per això, encara, abans de la comunió cantarem: *Anyell de Déu que lleveu el pecat del món*, tingueu pietat de nosaltres. Ho cantarem mentre es parteix el Pa Eucarístic que ha de ser distribuït en la comunió per donar-nos vida. Partint el Pa Eucarístic, simbolitzem el Cos de Crist lliurat per la humanitat, l'*Anyell* sacrificat dalt la creu. Ell, el veritable *Anyell* pasqual, amb el seu Cos ens nodreix per al camí de l'existència, ens allibera del pecat amb la seva Sang, ens dóna vida en l'Esperit i ens salva de la mort eterna. Així ho fa entendre l'evangelista sant Joan que, després d'haver presentat, a l'inici del seu evangeli, Jesús com a *Anyell de Déu* (cf. Jo 1, 29), explica que la crucifixió tingué lloc a l'hora que al temple de Jerusalem eren sacrificats els anyells per al sopar pasqual (cf. Jo 19, 14) i, com a aquests anyells, diu que a Jesús, un cop mort, no li trencaren *cap os*, perquè els soldats s'estalviaren de trencar-li les cames (cf. Jo 19, 36). Jesús és, doncs, l'autèntic i definitiu *Anyell de Déu* que *ha portat damunt seu els pecats de tots i ha intercedit per les nostres infidelitats*.

Aquest títol d'*Anyell* aplicat de Jesucrist, però, no evoca només el seu sacrifici per nosaltres, ens remet també a la imatge de l'*Anyell* que el vident de l'Apocalipsi va veure en el *tron del cel*. Era, diu, un *anyell dret* i com *degollat* davant del qual tots els

redimits es prosternaven per donar-li culte (cf. Ap 5, 6). És una imatge del Crist ressuscitat; duu els senyals d'haver estat sacrificat però està dret, viu, com a vencedor de la mort. Ell que és el centre de la revelació de Déu a la humanitat i l'únic capaç de desvelar el sentit de la història (cf. Ap 5, 6; 6, 1ss.).

Una història que Jesucrist, l'*Anyell de Déu*, ens ensenya a construir amb la seva paraula de Evangeli, però que a causa de l'egoisme humà té molt de sofriment, molta violència i injustícia. La història humana no té la convivència fraterna i solidària que el Senyor ens ensenya a fer realitat. Avui, que contemplem l'amor de Jesucrist sacrificat com un *anyell* i el seu abaixament per rentar els peus dels deixebles com a signe de la seva voluntat de servir i purificar cadascun dels éssers humans, volem aprendre d'ell a estimar els altres i a servir-los. Un dels problemes que encara perduren és la manca de treball. Per això aquest vespre us proposem de col·laborar en una col·lecta que farem al final de la celebració a favor de la Fundació "Acció Solidària Contra l'Atur" que ajuda a mantenir llocs de treball i a trobar feina a qui no en té.

Ara repetirem el gest de rentar els peus que va fer el Senyor el vespre del darrer sopar amb els deixebles. El repetim com a expressió de la voluntat de tots a estimar més i a servir millor; cadascú ho ha de fer en el seu entorn i en el context que ens toca de viure, semblant llavors de pau, de reconciliació, d'amor fratern. Acabat, farem el memorial del do que Jesucrist ens va fer en el darrer sopar com a anticipació del seu lliurament dalt la creu. Després, aplegats entorn de la taula de l'*Anyell*, rebrem l'Eucaristia per entrar en comunió personal amb ell, que ens allibera de l'esclavatge i ens salva de la mort, tot donant-nos vida, ajudant-nos a estimar i obrint-nos la porta de la vida eterna.

Davant el Cos i la Sang de Crist presents en el Sagrament que avui el Senyor va lliurar a l'Església, podem unir les nostres veus a les de la Jerusalem celestial cantant el càntic nou dels redimits: *Digne és l'Anyell que ha estat degollat de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança pels segles dels segles* (Ap 5, 12). Amén.